

Sag C-266/09

Stichting Natuur en Milieu m.fl.

mod

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, tidligere College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven)

»Miljø — plantebeskyttelsesmidler — direktiv 91/414/EØF —
offentlighedens adgang til oplysninger — direktiv 90/313/EØF og
2003/4/EF — tidsmæssig anvendelse — begrebet »miljøoplysninger« —
forretnings- og fabriks-hemmeligheder«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Kokott fremsat den 23. september
2010 I - 13123
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 2010 I - 13152

Sammendrag af dom

1. *Miljø — fri adgang til oplysninger — direktiv 2003/4 — miljøoplysninger — begreb (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4, art. 2)*

2. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne — markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — direktiv 91/414 — princippet om at oplysninger, der indeholder forretningshemmeligheder, holdes fortrolige*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4, art. 4, stk. 2; Rådets direktiv 91/414, art. 14, stk. 1 og 2)
3. *Miljø — fri adgang til oplysninger — direktiv 2003/4 — forpligtelse til at foretage en afvejning af offentlighedens interesse, der varetages ved udlevering af en miljøoplysning, og den særlige interesse, der varetages ved at afslå udlevering*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4, art. 4; Rådets direktiv 91/414, art. 14)

1. Begrebet miljøoplysninger i artikel 2 i direktiv 2003/4 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af direktiv 90/313 skal fortolkes således, at det omfatter oplysninger, der er indgivet under en national procedure til godkendelse eller udvidet godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel med henblik på at fastsætte den maksimale mængde af et skadedyrsbekæmpelsesmiddel, bestanddele heraf eller nedbrydningsprodukter heraf, der kan tillades i føde- eller drikkevarer.

i den biologiske mangfoldighed og risikoen for udbredelsen af restkoncentrationer af plantebeskyttelsesmidler navnlig til jorden eller til grundvandet, vedrører den — skønt sådanne oplysninger ikke i sig selv direkte omfatter en vurdering af disse restkoncentrationers konsekvenser for menneskers sundhedstilstand — miljøelementer, der, hvis de indeholder alt for høje restkoncentrationer, risikerer at ændre miljøet, hvilket disse oplysninger netop har til formål at kontrollere.

(jf. præmis 42 og 43 samt domskonkl. 1)

Eftersom udleveringen af oplysninger om sådanne restkoncentrationer af plantebeskyttelsesmidler i eller på et produkt nemlig har til formål at begrænse risikoen for ændringer af en af bestanddelene

2. Såfremt artikel 14, stk. 2, i direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ikke finder anvendelse, skal bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, fortolkes

således, at de kun kan finde anvendelse, såfremt forpligtelserne ifølge artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af direktiv 90/313 ikke tilsidesættes.

i, at oplysningerne offentliggøres, og at de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, i hvert enkelt tilfælde skal afvejes over for de interesser, som varetages ved at afslå udlevering.

Nævnte artikel 14 skal nemlig læses således, at medlemsstaterne og Kommissionen drager omsorg for, at de oplysninger, der er blevet forelagt af ansøgere om godkendelse af markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, som indeholder forretningshemmeligheder, hvis ansøgerne anmoder herom, og såfremt medlemsstaten eller Kommissionen accepterer de berørtes begrundelse, holdes fortrolige, dog således at bestemmelserne i direktiv 2003/4 ikke berøres heraf. Selv om disse bestemmelser tillader medlemsstaterne at fastsætte, at en anmodning om adgang til miljøoplysninger, undtagen hvis disse vedrører emissioner til miljøet, kan afslås, hvis offentliggørelse af de nævnte oplysninger kunne få en ugunstig indvirkning på beskyttelsen af forretnings- og fabriks-hemmeligheder, såfremt der kræves beskyttelse i henhold til national ret eller EU-retten, kræver de også, at en sådan grund til afslag på anmodning om oplysninger skal fortolkes restriktivt under hensyntagen til samfundets interesse

Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat altså forelægges en anmodning om adgang til miljøoplysninger, der er blevet indgivet af ansøgeren om godkendelse af markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og med hensyn til hvilke anmodningen om beskyttelse som forretningshemmeligheder i henhold til artikel 14 i direktiv 91/414 efter deres opfattelse er begrundet, er disse myndigheder ikke desto mindre pligtige at efterkomme anmodningen om adgang til oplysningerne, hvis de vedrører emissioner til miljøet, eller hvis — i de andre tilfælde — de offentlige interesser, der varetages ved udleveringen, viser sig at veje tungere end de interesser, som varetages ved at afslå udlevering.

(jf. præmis 50 og 52-54 samt domskonkl. 2)

3. Artikel 4 i direktiv 2003/4 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af direktiv 90/313 skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse foreskrevne afvejning af de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af miljøoplysninger, og de særlige interesser, som varetages ved at afslå udlevering,

skal foretages i hvert enkelt tilfælde, der forelægges de kompetente myndigheder, selv hvis den nationale lovgiver ved en generel bestemmelse fastlægger kriterier, som kan lette denne sammenlignende vurdering af de pågældende interesser.

Hverken bestemmelserne i artikel 14 i direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler eller nogen anden bestemmelse i direktiv 2003/4 gør det nemlig muligt at antage, at afvejningen af de pågældende interesser, som foreskrevet i sidstnævnte direktivs artikel 4, skulle kunne erstattes af en anden

foranstaltning end en undersøgelse af disse interesser i hvert enkelt tilfælde. Denne omstændighed hindrer således ikke den nationale lovgiver i ved en generel bestemmelse at fastlægge kriterier, der kan lette den omhandlede sammenlignende vurdering af de pågældende interesser, så længe denne bestemmelse ikke fritager de nationale myndigheder fra effektivt at foretage en særskilt undersøgelse af enhver situation, der forelægges dem i forbindelse med en anmodning om adgang til miljøoplysninger indgivet på grundlag af direktiv 2003/4.

(jf. præmis 57-59 og domskonkl. 3)